

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu

דרשו ד' ועוזו

קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

גליון 2830

יום שלישי י"ג שבט תשפ"ד
דף היומי בבלי: ב"ק פב | עמוד היומי: ברכות נא | דף הכולל: ב"מ סז | קנין ירושלמי: תרומות כא
דף היומי בהלכה: ר"ב א'
מוסר: שם עולם - והנה כל זה כתבנו' עד פרק ח'
קנין חכמה הלימוד השבועי: שער התשובה "משומד יסיר מלבושיו" עד "כללו של דבר ישוב אדם"

הסגולה השנתית לפרנסה 'פרשת המן'

משמו של הרה"ק רבי מנחם מענדל מרימינוב זצ"ל נאמר, שיש סגולה לומר פרשה זו שניים מקרא ואחד תרגום ביום שלישי של פרשת בשלח, והיא סגולה ידועה ומפורסמת בכל תפוצות ישראל

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיִּדְעֶתֶם כִּי יי הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיִּדְעֶתֶם כִּי יי הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַאֲמַר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרַמְשָׁא וְתִדְעוּן אַרְי יי אִפִּיק יִתְכוּן מֵאֶרֶע דְּמִצְרָיִם:
ז וּבִקֵּר וְרֵאִיתֶם אֶת כְּבוֹד יי בְּשִׂמְעוּ אֶת תְּלַנְתִּיכֶם עַל יי וְנַחְנוּ מָה כִּי תִלְיִנוּ עֲלֵינוּ: וּבִקֵּר וְרֵאִיתֶם אֶת כְּבוֹד יי בְּשִׂמְעוּ אֶת תְּלַנְתִּיכֶם עַל יי וְנַחְנוּ מָה כִּי תִלְיִנוּ עֲלֵינוּ: וּבִצְפָרָא וְתַחְזוּן יִתְּקֵרָא דִּי כַד שְׂמִיעַ (קִדְמוּהִי) יִתְּרַעְמוּתְכוֹן עַל מִימְרָא דִּי וְנַחְנָא מָה אַרְי אֶתְרַעְמוּתוֹן עֲלֵנָא:

ח וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יי לְכֶם בְּעֲרֹב בְּשׂוֹר לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בִּבְקָר לְשִׁבְעַ בְּשִׁמְעַ יי אֶת תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מְלִינִם עֲלֵיו וְנַחְנוּ מָה לֹא עֲלֵינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל יי: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יי לְכֶם בְּעֲרֹב בְּשׂוֹר לֶאֱכֹל וְלֶחֶם בִּבְקָר לְשִׁבְעַ בְּשִׁמְעַ יי אֶת תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם מְלִינִם עֲלֵיו וְנַחְנוּ מָה לֹא עֲלֵינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל יי: וַאֲמַר מֹשֶׁה בְּדִיתוּן יי לְכוּן בְּרַמְשָׁא בְּסָרָא לְמִיכַל וְלֶחֶמָא בְּצַפָּרָא לְמִסְבַּע בְּדִשְׂמִיעַן קִדְם יי יִתְּרַעְמוּתְכוֹן דִּי אַתוּן מִתְרַעְמִין עֲלוּהִי וְנַחְנָא מָה לֹא עֲלֵנָא תְּרַעְמוּתְכוֹן אֲלֵהוּן עַל מִימְרָא דִּי:

ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן אָמַר אֶל כָּל עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְרִבוּ לִפְנֵי יי, כִּי שְׂמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן אָמַר אֶל כָּל

משמו של הרה"ק רבי מנחם מענדל מרימינוב זצ"ל נאמר, שיש סגולה לומר פרשה זו שניים מקרא ואחד תרגום ביום שלישי של פרשת בשלח, והיא סגולה ידועה ומפורסמת בכל תפוצות ישראל.

הִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיהָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂתַזְמִין פְּרִנְסָה לְכָל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּפְרִנְסָתִי וּפְרִנְסַת אֲנָשִׁי בֵּיתִי בְּכָלְלָם. בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר בְּכַבּוּד וְלֹא בְּבִזּוּי בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסּוּר כְּדִי שְׁנוּכַל לְעַבּוֹד עַבְדוּדְתָךְ וְלִלְמוּד תּוֹרָתְךָ כְּמוֹ שְׁזַנַּת לְאֲבוֹתֵינוּ מִן בְּמִדְבָּר בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעַרְבָּה:

ד וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה הֲנִי מְמַטִּיר לְכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקָטוּ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסְנוּ הִילָךְ בְּתוֹרַתִּי אִם לֹא: וַיֹּאמֶר יי אֶל מֹשֶׁה הֲנִי מְמַטִּיר לְכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקָטוּ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסְנוּ הִילָךְ בְּתוֹרַתִּי אִם לֹא: וַאֲמַר יי לְמֹשֶׁה הֲאֵ אֲנֵא מַחִית לְכוּן לְחֵמָא מִן שְׂמִיָּא וַיִּפְקוּן עֲמָא וַיִּלְקָטוּן פְּתָגִם יוֹם בְּיוֹמֵיהָ בְּדִיל דְּאֲנַסְנוּן הִיְהוּן בְּאוֹרֵיתִי אִם לֹא:

ה וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיֵאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר יִלְקָטוּ יוֹם יוֹם: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיֵאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר יִלְקָטוּ יוֹם יוֹם: וְהָיָה בְּיוֹמָא שְׂתִיתָאָה וַיִּתְקַנוּן יִתְּ דִּיתוּן וְהָיָה עַל חַד תְּרִין עַל דִּילְקָטוּן יוֹם יוֹם:

עדת בני ישראל קרבו לפני יי, כי שמע את תלונתכם: ואמר משה לאהרן אמר לכל כנשתא דבני ישראל קריבו קדם יי ארי שמיען קדמוהי ית תרעמוותכון:

י ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יי נראה בענן: ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יי נראה בענן: והוה כד מליל אהרן עם כל כנשתא דבני ישראל ואתפניו למדברא והא יקרא דיי אתגלי בעננא:

יא וידבר יי אל משה לאמר: וידבר יי אל משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר:

יב שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבועו לחם וידעתם כי אני יי אלהיכם: שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבועו לחם וידעתם כי אני יי אלהיכם: שמיע קדמי ית תרעמת בני ישראל מליל עמהון למימר בין שמשאי תיכלון בסרא ובצפרא תשבועון לחמא ותדעון ארי אנא יי אלהכון:

יג ויהי בערב ותעל השל ויתכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: ויהי בערב ותעל השל ויתכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה: והוה ברמשא וסליקת סליו וחפת ית משריתא ובצפרא הות נחתת טלא סחור סחור למשריתא:

יד ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפור על הארץ: ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפור על הארץ: וסליקת נחתת טלא והא על אפי מדברא דעדק מקלף דעדק כגיר כגלידא על ארעא:

טו ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יי לכם לאכלה: ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יי לכם לאכלה: וחזו בני ישראל ואמרו גבר לאחיהי מנא הוא ארי לא ידעו מה הוא ואמר משה להון הוא לחמא דיהב יי לכון למיכל:

טז זה הדבר אשר צוה יי לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשותיכם איש לאשר באהלו תקחו: זה הדבר אשר צוה יי לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשותיכם איש לאשר באהלו תקחו: דין פתגמא די פקיד יי לקוטו מניה גבר לפנים מיכליה עמרא לגלגלתא מנין נפשותיכון גבר לדי במשכניה תסבון:

יז ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט: ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט: ועבדו כן בני ישראל וילקטו דאסגי ודאזער:

יח וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: וכלו בעמרא ולא אותר דאסגי ודאזער לא חסיר גבר לפנים מיכליה לקטו:

יט ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר: ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר: ואמר משה להון אנש

לא ישאר מניה עד צפרא:

כ ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: ולא קבילו מן משה ואשארו גבריא מניה עד צפרא ורחש ריחשא וסרי ורגז עליהון משה:

כא וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס: וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס: וילקטו יתיה בצפר בצפר גבר לפנים מיכליה ומה דמשתאר מניה על אפי חקלא כד חמא עלוהי שמשא פשר:

כב ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה: והוה ביומא שתיאתאה לקטו לחמא על חד תרין תרין עמרין לחד ואתו כל רברי כנשתא וחויאו למשה:

כג ויאמר אלהם הוא אשר דבר יי שבתון שבת קדש ליי מחר את אשר תאפו אפנו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד הבקר: ויאמר אלהם הוא אשר דבר יי שבתון שבת קדש ליי מחר את אשר תאפו אפנו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד הבקר: ואמר להון הוא די מליל יי שבתא שבת קודשא קדם יי מחר ית די אתון עתידין למפא אפנו וית די אתון עתידין לבשלא בשילו וית כל מותרא אצנעו לכון למטרת עד צפרא:

כד ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו: ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו: ואצנעו יתיה עד צפרא כמא דפקיד משה ולא סרי וריחשא לא הוה ביה:

כה ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליי היום לא תמצאהו בשדה: ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליי היום לא תמצאהו בשדה: ואמר משה אכלוהי יומא דין ארי שבתא יומא דין קדם יי יומא דין לא תשכחניה בחקלא:

כו ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: שתא יומין תלקטניה וביומא שביעאה שבתא לא יהי ביה:

כז ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: והוה ביומא שביעאה נפקו מן עמא למלקט ולא אשכחו:

כח ויאמר יי אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורת: ויאמר יי אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורת: ואמר יי למשה עד אימתי אתון מסרבין למטר פקודי ואורתי:

כט ראו כי יי נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי: ראו כי יי נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי: חזו ארי יי יחב לכון שבתא על כן הוא יחב לכון ביומא שתיאתאה לחם תרין

יומין תיבו אנש תחותרה לא יפוק אנש מאתרה ביומא שביעאה:
ל וישבתו העם ביום השבעי: וישבתו העם ביום השבעי: ונחו
עמא ביומא שביעאה:

לא ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו
כצפיחת בדבש: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן
וטעמו כצפיחת בדבש: וקרו בית ישראל ית שמה מן והוא כבר
זרע גדא חור וטעמיה כאסקריטון בדבש:

לב ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יי מלא העמר ממנו
למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם
במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה זה הדבר אשר
צוה יי מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם
אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים: ואמר
משה דין פתגמא די פקיד יי מלי עמרא מניה למטרא לדריון
בדיל דיחזון ית לחמא די אוכלית יתכון במדברא באפקותי יתכון
מארעא דמצרים:

לג ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא
העמר מן והנח אתו לפני יי למשמרת לדרתיכם: ויאמר משה אל
אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אתו לפני יי
למשמרת לדרתיכם: ואמר משה לאהרן סב צלוחית חדא והב תמן
מלי עמרא מן ואצנע יתיה קדם יי למטרא לדריון:

לד כאשר צוה יי אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת:
כאשר צוה יי אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת: כמא
די פקיד יי למשה ואצנעיה אהרן קדם סהדווא למטרא:

לה ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ
נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען: ובני ישראל
אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו
עד באם אל קצה ארץ כנען: ובני ישראל אכלו ית מנא ארבעין
שנין עד דמיתיהון לארעא יתבתא ית מנא אכלו עד דאתו לספי
ארעא דכנען:

לו והעמר עשרית האיפה הוא: והעמר עשרית האיפה הוא:
ועמרא חד מן עסרא בתלת סאין הוא:

אתה הוא יי לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים הארץ
וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם ואתה
הוא שעשית נסים ונפלאות גדולות תמיד עם אבותינו גם במדבר
המטרת להם לחם מן השמים ומצור החלמיש הוצאת להם מים
וגם נתת להם כל צרכיהם שמלותם לא בלתה מעליהם כן ברחמי
הרבים ובחסדי העצומים תזוננו ותפרנסנו ותכלכלנו ותספיק

לנו כל צרכנו וצרכי עמך בית ישראל המרובים במלוי וברוח בלי
טרח ועמל גדול מתחת ידך הנקיה ולא מתחת ידי בשר ודם: יהי
רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתכין לי ולאנשי ביתי כל
מחסורנו ותזמין לנו כל צרכנו לכל יום ויום מחיינו די מחסורנו
ולכל שעה ושעה משעותינו די ספוקנו ולכל עצם מעצמינו די
מחיתנו מידך הטובה והרחבה ולא כמעוט מפעלינו וקוצר חסדינו
ומזעיר גמולותינו ויהי מזונותי ומזונות אנשי ביתי וזרעי וזרע
זרעי מסורים בידך ולא ביד בשר ודם:

תפלה על הפרנסה

אתה הוא יהוה לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים
הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם
ואתה הוא שעשית נסים ונפלאות גדולות תמיד עם אבותינו גם
במדבר המטרת להם לחם מן השמים ומצור החלמיש הוצאת להם
מים וגם נתת להם כל צרכיהם שמלותם לא בלתה מעליהם כן
ברחמי הרבים ובחסדי העצומים תזוננו ותפרנסנו ותכלכלנו
ותספיק לנו כל צרכנו וצרכי עמך בית ישראל המרובים במלוי וברוח
בלי טרח ועמל גדול מתחת ידך הנקיה ולא מתחת ידי בשר ודם:
יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתכין לי ולאנשי
ביתי כל מחסורנו ותזמין לנו כל צרכנו לכל יום ויום מחיינו די
מחסורנו ולכל שעה ושעה משעותינו די ספוקנו ולכל עצם
מעצמינו די מחיתנו מידך הטובה והרחבה ולא כמעוט מפעלינו
וקוצר חסדינו ומזעיר גמולותינו ויהי מזונותי ומזונות אנשי ביתי
וזרעי וזרע זרעי מסורים בידך ולא ביד בשר ודם:

אם בדעתו לילך באותו יום לעסוק במשא ומתן יאמר אלו הפסוקים:

עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ: השלף על יהוה יחבד והוא
יכלפלה: שמר תם וראה ישר כי אחרית לאיש שלום: בטח ביהוה
ועשה טוב שכן ארץ ורעה אמונה: הנה אל ישועתי אבטח ולא
אפחד: כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה: רבונו של עולם
בדברי קדשך כתוב לאמר הבוטח ביהוה חסד יסובבנו. וכתוב.
ואתה מחיה את כלם. יהוה אלהים אמת תן לי ברכה והצלחה בכל
מעשה ידי כי בטחתי בך שעל ידי מלאכתי ומשא ומתן ועסקים
שלי תשלח לי ברכה שאוכל לפרנס את עצמי ובני ביתי בנחת ולא
בצער בהתור ולא באסור לחיים ולשלום ויקוים בי מקרא שכתוב
השלף על יהוה יחבד והוא יכלפלה אמון:

האזינו לתוכנית 'הפוח בכל יום' בקו השיעורים של דרשו
כל הכתבות והתוכן משודרים להאזנה מדי יום מפי הרב אברהם פוקס
077-2222-666 שלוחה 31

"שיהיו מזונותי מתוקים כדבש ומידו של הקב"ה"

5 דברים שאולי לא ידעת על סגולת אמירת פרשת המן יום ביומו

פרשת המן ושם נאמר 'ונחננו מה', שמשה ואהרן נהגו במידת הענוה, ושם ילמוד להיות נוהג במדת הענוה, ובזה הרי הוא ניצל מן העניות כדאיתא במגילה (דף יג: עיי"ש ברש"י ד"ה ואם הגיס) ובשבת (דף לב:).

3. יש אומרים שהסגולה היא באמירת הפרשה שניים מקרא

ואחד תרגום

ובספר יש נוחלין (אזהרת התפלה) בהגהות בעל השל"ה, כתב: "ומצאתי בדברי המקובלים שסגולת פרשת המן לומר שנים מקרא ואחד תרגום" יעו"ש. ובספר נוהג כצאן יוסף (דיני הנהגת כל יום אות לד) הביאו בשם ספר הישר לר"ת שהאומר פרשת המן בכל יום שמו"ת מובטח לו שלא יחסרו מזונותיו ע"כ. אבל שאר הראשונים לא הזכירו בדבריהם פרט זה.

4. מדוע יש הקוראים את פרשת המן ובכל זאת חסרים

מזונותיהם?

כתב בעל השל"ה בהגהותיו לספר יש נוחלין (אזהרת התפלה), שמי שקורא פרשת המן כל יום ובכל זאת בא לידי מדה זו שנחסרים מזונותיו, "אזי לשלימות טובתו בעולם החסד לכן נחסר לחמו ומזונותיו, אבל הנה שכרו אתו ופעולתו לפניו אשר עין לא ראתה אלקים זולתך". וראה שם עוד באורך שביאר על המקומות שאמרו חז"ל שמי שעושה כך וכך יהיה שכרו בעוה"ז כך וכך, ועינינו הרואות בהרבה פעמים שאע"פ שמקיימים הציווי ומהדרין מן המהדרין, עם כל זה אינו מקבל אותו השכר המפורש בגמ'.

5. האם הסגולה היא דווקא באמירת הפרשה יום ביומו?

סגולת פרשת המן היא שיאמרנה מידי יום ביומו, וכמו שכתבו הראשונים שכל האומר פרשת המן בכל יום מובטח לו שלא יחסרו מזונותיו. אך גם מי שאין לו פנאי לאומרה בכל יום, מ"מ טוב לו שיאמרנה מפעם לפעם ויהא לו לסגולה, וכמו שכתב במעיל צדקה שאמירת פרשת המן גורמת שפרנסת היום שבו הוא קורא את הפרשה, יזמינה לו הקב"ה מיגיע כפיו.

ובספר 'יפה ללב' כתב, שמי שאין לו פנאי, לפחות יקראנה פעם אחת בשבוע, ונכון לקרותה ביום השישי, שבו ענייני דיומא שהוכפל בו עומר למן וכו', ועוד, כדי שתחול הברכה בכל אשר יעשה לאכול בו ביום לכל השבוע.

1. למה מועילה סגולת אמירת פרשת המן?

התשב"ץ (סימן רנו, ובדפוסים אחרים סימן קפט) מביא בשם ירושלמי שכל האומר פרשת המן בכל יום מובטח לו שלא יתמעטו מזונותיו, ומוסיף: "ואני ערב". ויש ראשונים (ספר המנהיג בהלכות שבת סי' מד ורבינו בחיי בפרשת בשלח) שכתבו שההבטחה היא שלא יחסרו מזונותיו. וכתב בספר יפה ללב (ח"א סי' א' אות כ"ד) שלכן יש תפ"ו תיבות בפרשת המן כמנין 'פתו', לרמוז שהקורא פרשת המן בכל יום יהיה פתו מצויה לו ולא יחסר לחמו לעולם ועד.

ובספר מעיל צדקה (סי' אלף תמ"ה) כתב, שעצם קריאת פרשת המן גורם שפרנסת אותו היום שקרא בו הפרשה, שהקב"ה יזמין לו פרנסתו מיגיע כפיו שלו. ועד"ז כתב בספר 'יפה ללב' שבמין היו תקמ"ו טעמים כמנין 'מתוק', לרמוז שסגולת קריאת הפרשה בכל יום היא שיהיו מזונותיו מתוקים כדבש מידו של הקב"ה, כמו המן שהיה מיד הקב"ה וטעמו כצפיחית בדבש.

2. כיצד מועילה הסגולה והאם צריך לכוון באמירתה?

בטעם אמירת פרשת המן כתב הב"י שהוא כדי שיאמין שכל מזונותיו באין לו בהשגחה, והביאו בספר עמק הברכה וכתב שטוב לכוון כונה זו בעת אמירת הפרשה. וכן כתב המג"א (סי' א' ס"ק ד') בשם רבינו בחיי (פרשת צו), שאין די באמירה, אלא בביאור הפסוקים, ויכיר נפלאות ה', "כי אין לומר שתהיה הכוונה שיהגה ויגרום לשון הפרשה בפסוקים הערומים בלבד מבלי שיתבונן בפירושה" וכו'.

ובמשנה ברורה כתב: "כדי שיאמין שכל מזונותיו באין בהשגחה פרטית, וכדכתיב המרבה לא העדיף והממעט לא החסיר, להורות שאין ריבוי ההשתדלות מועיל מאומה".

ובס' מעיל צדקה כתב, שע"י שזוכר ועולה על לבו החסד שעשה הקב"ה עם ישראל שהזמין להן פרנסתן מבלי טורח, עי"כ מתדבק הוא באהבתו יתברך וגומר בלבו לשמור מצותיו וחקותיו ותורתיו, וכ"ז מעורר עליו רחמים למעלה ומזמינים לו פרנסתו וכו', וגם, שבפסוק 'זה הדבר' שבפרשת המן יש את כל האלפא ביתא ונרמז בה שהמקיים את התורה הקב"ה מזמין לו פרנסתו וכו'. והוסיף: "אבל האמת שסגולת קריאת הפרשה של המן גורם מזונות לאדם ואפילו בלי כוונה אל השמות הרמוזים בהם" וכו'. ובספר רוח חיים למוהר"ח פאלג'י ז"ל כתב, דכיון שקורא

פרשת המן ביום ג' בשבוע שחל בו פרשת בשלה, ויאמרנה שנים מקרא ואחד תרגום, ואומרים שהוא בדוק ומנוסה. ובאמרי פנחס (סדה"י ועניני תפילה אות קכ"ט) איתא שהיה מצוה לבנו בעוד שהיה ילד לומר בכל יום פרשת המן.
(נלקט מתוך מאמריו של הרב יצחק פרנקל בקובץ 'עדות' חי"א וחי"ב)

ובספר אמרי פנחס השלם (ענינים שונים ערך פרנסה אות י) איתא שפ"א ציוה הרב לומר בכל עשרת ימי תשובה פרשת המן, כי בעשרת ימי תשובה יש להתפלל על הפרנסה יעו"ש. ובספר ילקוט מנחם החדש כתב, שמקובל מפי השמועה בשם הרה"ק רבי מנחם מענדיל מרימנוב זצלה"ה לסגולה על הפרנסה לומר

בערבו של יום, לאחר מעמד 'השכבת הילדים', והנה החלו להישמע מכיוון הסלון רעשים משונים...

באותו הרגע שהגיעה ה'קץ', ונקבע זמן הגאולה - יש לו להקב"ה שלוחים הרבה

בלי רשות... והוא מצרצר ומשמיע קולות, ומיד הבין שכל עוד שלא יגרשו את ה'אורח' אין כל מציאות שאחד מבני הבית יצליח לתת שינה לעיניו ותנומה לעפעפעי...

בלית ברירה פתח ב'מסע' חיפושים כשהוא הולך לפי מקור הרעש, עד שהבחין שה'רעש' מגיע מאיזור ה'ספה' (couch), רכן האיש לחפש מתחת הספה ולא מצא כלום... הזיזה למקום אחר, והנה נמצאו שתי האבידות גם יחד... הצרצר עומד על ה'צרור' (ניילונית) שבתוכה נמצאים אחר כבוד כל המסמכים, והוא ממשיך להרעיש ולהפריע...

ללמדנו, ברצות הקב"ה שהחפץ החשוב ייאבד, אזי לא יועילו שום חיפושים וחקירות, וגם אם תהפוך את הבית שבעים ושבע פעמים לא תמצא כלום... אכן באותו הרגע שהגיעה ה'קץ', ונקבע זמן הגאולה - יש לו להקב"ה שלוחים הרבה כיצד לפקוח את העיניים ולגלות את האבידה... ואפילו אותו 'מטריד' נשלח אז לטובתו ולהנאתו.

(באר הפרשה בא פ"ד)

הרי לפניכם מעשה שנשלח מבעל המעשה. הלה עבר לאחרונה להתגורר בעי"ת רכסים יצ"ו (אשר בצפון הארץ), ובכדי לקבל 'הנחה' ממש ה'ארנונה' (מס קבוע לכל בני העיר) הוצרך להגיש לרשויות מסמכים (documents) הרבה, שטר קניין הבית ועוד טפסים שונים, כגון 'תלושי משכורת וכיו"ב המראים כי יש לו 'הכנסות' נמוכות, לאחר עמל ויגיעה עלה בידו להשיג את כל המסמכים וצררם בצרור אחד (ניילונית) באופן מסודר, דבר דבור על אופנו, כשהוא מקווה לילך למחרת בבוקר לבית העירייה ולסדר כל הענין על הצד היותר טוב, ויהי ממחרת וישכם האיש בבוקר, ואוי, אין 'זכר' לכל ה'צרור', הפך האיש את כל ביתו בחיפושים אך נראה כאילו פתחה הארץ את פיה ובלעה אותה 'על ראשה ועל קרבה'... וכך עברו יומיים, עד שכמעט והתייאש מ'האבידה'... בערבו של יום, לאחר מעמד 'השכבת הילדים', והנה החלו להישמע מכיוון הסלון רעשים משונים, רעש קצוב, רעש מטריד מאוד, המוציא את האדם משלוות נפשו... במהרה הבין ש'זכה' בהכנסת אורחים... בדמות 'צרצר' (cricket) אשר נכנס לביתו

להתחיל את היום ברגל ימין

חוויה ראשית מדי יום אצלך בחייל

הלכה, סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... אקטואלי ומרתק
הצטרפו בחינם לאלפי מנויים, שלחו מייל לכתובת:

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח
בכל יום..

המייל היומי של 'דרשו'.

אני עובד במשרד לשיווק נדל"ן, והשבוע הייתי עד שמיעה מכלי ראשון לסיפור שלא ניתן להישאר אדישים מולו...

הרב מרדכי הכהן מלאכי שליט"א - בטחוני בצורי

הסיור התארך, והדירה המושקעת והמטופחת נשאה חן בעינינו, מתאימה לדרישותינו כמו הוזמנה עבורנו בתכנון אישי. רעייתו של ר' זושא ליוותה את רעייתי בסיור, והרבתה לפרט את מעלותיה של הדירה, אותה היא טיפחה בטוב טעם ובתכנון מוקפד ומתקדם. כמעט לכל בורג בדירה היה לה הסבר מפורט מהי מטרתו ולמה הוא משמש ברוב תושיה. הדבר אמר דרשני. רעייתי שאלה אותה: כמה זמן אתם מתגוררים כאן? והתשובה הייתה: שנתיים.

- והדירה כה טובה ומוצלחת ומטופחת, אז מדוע אתם מוכרים אותה? כאן הועמו פניהם של המוכר ורעייתו גם יחד. הוא הסביר לי במילים קצרות שהעסק שלו נקלע לקשיים לאחרונה, הוא לא מצליח לעמוד בהתחייבויותיו, ואין לו מנוס ממכירת הדירה כדי לשרוד את התקופה הקשה. לא נעים היה לשמוע זאת, אמרתי בנימוס כמה מילים של חיזוק, והמשכנו בסיור. בסופו של דבר הדירה נשאה חן בעינינו מאד, וקבענו להפגש שוב בימים הקרובים ולסכם את תנאי העסקה המפורטים ולחתום על חוזה.

משם נסענו לבית בנו, שם עשינו את הלילה. למחרת בבוקר, קודם התפלה אני נוהג כתקנת האר"י הק' לומר "הריני מקבל עלי מצוות עשה של ואהבת לרעך כמוך". תוך כדי אמירת המילים פילחה מחשבה את לבי: אני מקבל עלי לאהבה את רעי, כמוני? ר' זושא היקר בעל הפנים המאירות נאלץ למכור את ביתו אשר בנה בעמל ובהשקעה מרובה - רק בגלל קשיי נזילות, ואני מתעתד לקבל את הבית הזה כדי להתגורר בו כמה פעמים בשנה, וכל זה רק בגלל שמצבי כרגע שפיר. האם לזאת אהבה תיקרא? המחשבה הזו העיקה עלי, ואמרתי לעצמי: אני לא עושה שקר בנפשי. עלי לעשות משהו ממשי כדי לקיים את המשפט הראשון אותו אני אומר בדבקות כל יום עם שחר. אחרי התפלה שיתפתי את רעייתי במחשבותי. מטבע הדברים קשה היה לה מאד לעשות את השינוי בראש. לוותר על הדירה למענה הגענו מעבר ליבשת, והיא כבר נקשרה אליה במחשבתה וטווחת חלומות נעימים על הימים אשר תזכה לשמוח בה עם נכדינו המתוקים.

מספר ר' יעקב ו. מירושלים:

אני עובד במשרד לשיווק נדל"ן, והשבוע הייתי עד שמיעה מכלי ראשון לסיפור שלא ניתן להישאר אדישים מולו... למשרדנו הגיע יהודי אמיד מתושבי אנטוורפן לרכוש דירה בפרוייקט חדש בבני ברק. אני נבחרתי לשבת מולו ולדון עמו בפרטי העסקה המתוכננת. תוך כדי משא ומתן נודע לי שמו של הלקוח, ר' נ. השם הזה צלצל לי מוכר. לאחרונה שמעתי בשיטבל שלנו שהיה קשר מסויים בין ר' נ. ובין האדמו"ר שליט"א, מה שעורר אצלי תהייה בראותי את מראהו. חרף היותו איש עסקים, מראהו הוא של בן תורה ליטאי מובהק, עם כל הסממנים האופייניים. "לחפור" בפרטיו האישיים של לקוח תוך כדי עסקה - זהו מעשה שלא יעשה בעולם העסקים, אבל חסיד שנתקל במעשה מקורי ואמין הקשור לרבו הנערץ, זה בבחינת "אם יתן את כל הון ביתו באהבה - בוזו לו" ... בחוסר טאקט מופלג חרגתי מהכללים במשרד, ושאלתי אותו על הקשר בינו ובין הרבי שלי שיחי' לאוי"ט. ר' נ. חיך כמתחמק, אבל משראה את הנחישות שלי פתח את פיו וסיפר:

אני מתגורר באנטוורפן שבבלגיה שנים רבות. שנים מילדי הנשואים מתגוררים בשווייץ. מפעם לפעם אנחנו נוסעים לבקר אצלם, ואנו שוהים תקופות לא קצרות. בכל הזמן הזה אנו חשים שלא בנוח ליפול למעמסה על צאצאינו שברוך ד' מטופלים בילדים רכים. אנו הורגלנו להיות "נותנים" וקשה לנו מאד להיות "מקבלים". היות וכך גמלה ההחלטה בלבנו לרכוש לעצמנו דירה נאה בשווייץ, אשר תשמש אותנו, כך שנוכל להיות המארחים ולא האורחים.

ממחשבה למעשה, התחלנו להתעניין בדירה מתאימה. אחרי תקופה של חיפושים הגיעה הצעה של דירה למכירה בשווייץ שנראית לנו עונה על דרישותנו. פנינו מזמננו ונסענו לשווייץ, פנינו ישירות להיפגש עם בעל הדירה המוצעת. המוכר היה יהודי חסידי בשם ר' זושא, שקיבל אותנו בסבר פנים יפות, וערך לנו סיור בדירה יחד עם רעייתו.

פיניתי לי זמן ערב אחד, והגעתי ל"קבלת קהל" של הרבי, דבר שלא הסכנתי לעשות מעודי.

הגבאי שהבחין בי עומד בתור, דמות חריגה בנוף האנושי הרגיל, שאל לשמי, וניכר היה עליו שהשם אינו זר לו.

זמן קצר לאחר מכן גבאי קרא לי להיכנס אל הרבי, תוך שהוא מודיע לנוכחים כי הרבי לא יקבל עוד קהל בשעה הקרובה...

נכנסתי אל הרבי שקיבל אותי באהבה מופגנת, הרבי התעניין בשלומי בארוכה, וביקש לשמוע פרטי פרטים על חיי ועל משפחתי.

בסיום השיחה שנתעארכה מאד, הרבי פנה אלי ואמר בקול נרגש:

ר' נ. היקר.

אני אינני רוצה ממך תרומה או סיוע למוסדות.

אחרי המעשה הנאצל שעשית עם ר' זושא, אני חפץ להיות שותף שלך!

איך אני יכול להשתתף עם אדם כמוך?

שאל הרבי וגם ענה:

נעשה שותפות יששכר וזבולון.

הרבי קרא לאחד הדיינים, וביקש לערוך בינינו הסכם כדת וכדין, אני התבקשתי והוצאתי מכיסי שטר של מאה דולר, אותו מסרתי לרבי כ"חלק הזבולון" בשותפות, שנינו חתמנו על השטר, והדיין אישר את ההסכם בחתימת ידו, ורק לאחר מכן הרבי נפרד ממני בידידות ופטרני לשלום.

אז מה היה לנו כאן?

זכינו לשמוע על הנהגה מיוחדת של אדמו"ר חשוב, ובזה מן המותר להאריך...

זכינו להכיר את ר' זושא, יהודי יקר שעמד במצב קשה מאד, איש עסקים שנאלץ למכור את ביתו, ואף עומד לחתום על חוזה, והקב"ה שולח אליו את ישועתו המופלאה, יהודי עשיר מארץ אחרת, כדי להושיעו ברגע האחרון באופן כה לא צפוי, ללמדנו כי ישועת ד' כהרף עין, ובכל מצב שהוא אין ליהודי להתייאש.

וזכינו להכיר יהודי יקר כמו ר' נ., אשר רק לשמע התנהגותו האצילית הלב אומר:

מי כעמך ישראל!

טאטע זיסער, ראויים הם בניך שתגאלם מצרותיהם!

הוצאתי מהארון ספר העוסק במצוות שבין אדם לחברו, פתחתי את הפרק הדין ב"ואהבת לרעך כמוך" [א.ה. שם הספר נשכח ממני] ולמדנו יחד שעה ארוכה.

כשסיימנו את הלימוד, רעייתי היתה בשלה לוותר על החלום, בכדי לזכות לקיים את המצוה הגדולה.

התקשרתי לר' זושא, ואמרתי לו שחשבתי שוב על הנושא, וההחלטה גמלה בלבי שאני מוותר על רכישת הדירה, ואני מעוניין לתת לו הלוואה נוחה בסכום הנדרש לו כדי להתגבר על הקושי בעסקיו.

קבענו להפגש מאוחר יותר בביתו. כעת ביקשתי נתונים יותר מפורטים על הסכום הנדרש.

ברגע הראשון שהתוודעתי לנתונים פקו ברכי. חשבתי שהוא נזקק לחלק מסויים משווי הדירה כדי להציל את עסקיו, אך כעת מתברר שהוא זקוק למלוא הסכום של מחיר הדירה... שמונה מליון דולר!

הלוואה של שמונה מליון אינה דבר של מה בכך גם לאדם כמוני...

אבל כיוון שהתחלתי במצוה התגברתי על הקושי. קבענו פגישה נוספת אצל עו"ד, וחתמנו על חוזה הלוואה של שמונה מליון דולר בפריסת תשלומים של 25 שנים.

בסעיף מיוחד שנוסף לחוזה, נאסר על ר' זושא לגלות שמץ מכל הענין לאדם כלשהו בעולם.

לאחר מכן העברתי לחשבוננו של ר' זושא שמונה מליון דולר, ושבנו לאנטוורפן, כשאינן דירה ל שמנו, אבל ששים ושמיים בכך שזכינו לקיים באמת את המצווה היקרה של ואהבת לרעך כמוך.

מס' ימים לאחר מכן קיבלתי טלפון מר' זושא:

- "ר' נ. היקר. נכון שהתחייבתי לסודיות מוחלטת. אבל כרגע אני נמצא בארץ הקדש ועתי דלהכנסלפני ולפנים אל מורי ורבי האדמו"ר שליט"א כאן הוא נקט בשמו של אחד האדמורי"ם המפורסמים, הרבי הוא כמו אבא שלי. אם הרבי ישאל אותי אם מכרתי כבר את הדירה, מה אענה לו?"

- ענית לו: אם זה כמו אבא, אני מתיר לך לספר דברים כהוייתם.

עכשיו באתי לבקר בארץ הקדש, ואיכשהו הדבר נודע לר' זושא.

ר' זושא חפץ מאד שאכנס לבקר את רבו.

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

לא הבנתי מה קרה, חשבתי לעצמי: אם עשיתי עבירת תנועה - צריך להתייחס אלי כמו מחבל מהחמאס? השוטר פתח את דלת רכבי, הוא שם לי אזיקים על הידיים וגם לשני הנערים מאחורה. אמרתי לשוטרים "רק תסבירו לי מה קרה?"

חשבתי לעצמי: "ריבונו של עולם, מה זרקת אותי עם כל הפרחחים האלה? אבל למעשה הקדוש ברוך הוא נתן לי חיים במתנה!"

שאתה השתכנעת - זה יפה מאוד, עכשיו אתה צריך לשכנע גם אותי. מי אמר שזה נכון מה שאתה אומר? זה לא כל כך מריח טוב, וגם לא נשמע טוב שבדיוק נתת להם טרמפ". בקיצור, לא הצלחתי לשכנע את השופט וזרקו אותי לכלא לחצי שנה.

אבל אם לפחות הייתי "זוכה" להיות בכלא שמכנים "הצווארון לבן" של אנשי עסקים מלומדים שפשעו בעבירות מס ורכוש וכדומה - זה היה "חצי צרה", אבל שמו אותי עם כל הפרחחים והגנבים, אנשים ירודים, ואני כל היום שומע מילים מזעזעות שהאוזן לא יכולה לשמוע. בלילה אני מתחת לשמיכה פשוט מדבר עם ה' יתברך, ואני בוכה לקדוש ברוך הוא: "ריבונו של עולם, זה שקיבלתי גלות, בית סוהר אני מקבל באהבה", אבל למה אני צריך לשמוע את כל המילים המזעזעות הללו? למה אני צריך להיות במחיצתם של אנשים זולים כאלה? אני לא רוצה לפגוע ביראת שמים שלי, ריבונו של עולם, תוציא אותי מכאן".

הייתי בוכה מתחת לשמיכה, ורבי שמעון בר יוחאי אומר בזוהר הקדוש, שהמומור "אשרי יושבי ביתך", הרי זה לפי הא' -ב'. בכל הפסוקים יש מילה עם ו' החיבור באמצע, לדוגמא: "פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון", "טוב ה' לכל ורחמי" וכו' חוץ מאות אחת - האות ק', שם כתוב: "קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת", אומר הזוהר הקדוש, אין ו' החיבור כי זה לא שני דברים אלא זה דבר אחד: "קרוב ה'...", למי? "לכל אשר יקראוהו באמת". הייתי בוכה בדמעות שלישי וצועק בתוך ליבי: "ריבונו של עולם, תוציא אותי מכאן".

הקדוש ברוך הוא זרק לי כזאת הברקה בראש. באחד הביקורים אמרתי לאשתי: "יש לי פה הרבה זמן, אולי תביאי לי ספר של 'עזרה ראשונה'? בינתיים אני אלמד לעשות 'עזרה ראשונה'". קראתי שם על מצב של אירוע לבבי. ידעתי בעל פה את כל הסימנים, הזעת יתר וקוצר נשימה וכו', והחלטתי שאני מביים אירוע לבבי.

חזרתי על הדברים, תירגלתי כמה וכמה פעמים את הסימנים בלי שאף אחד ראה, החלטתי ערב אחד שאני "מתמוטט" לעיני כל ישראל, דאגתי להיות בהזעת יתר, תירגלתי קוצר נשימה ובאמת זה עבר והיה נראה לכולם כמו אירוע לבבי.

הבהילו אמבולנס ולקחו אותי לבית הרפואה "רמב"ם" שבחיפה, עשו לי בדיקות א.ק.ג. והכל דווקא יצא תקין לחלוטין. אבל אי אפשר לפטור בלא כלום יהודי בן שישים... ולכן החליטו לעשות לי גם "אקו לב". הם סיימו את הבדיקה והרופא הסתכל עלי במבט חמור

בקריית אתא מתגורר יהודי תלמיד חכם, שמעביר שיעור בדף היומי בבית כלא בצפון הארץ, וכך הוא סיפר: באחד מחודשי החורף, בשעות הערב אני מתחיל את השיעור. פתאום אני מבחין ש"פנים חדשות" הגיעו לכאן. יהודי עם זקן לבן כבן שישים, לבוש ב"פיג'מה" של בית האסורים, ואני בצורה עדינה שואל אותו: "מה לכהן בבית האסורים?", זאת אומרת, "מה אתה עושה פה?!"

ומרגע זה התחלתי לשמוע את סיפורו המדהים! וכך סיפר לי אותו יהודי: בוקר אחד אני עומד לצאת עם הרכב מהקריית לחיפה. לפתע אני מבחין בשני נערים מגולחי ראש. שאלתי אותם: "מה אתם מחפשים פה?". "לאן אתה מגיע?" הם שאלו אותי. "לחיפה" ענית. הם התלהבו ואמרו "אנחנו בדיוק צריכים להגיע לחיפה, האם אנחנו יכולים להצטרף אליך לנסיעה?", זכיתי למצוות חסד - חשבתי לעצמי ואמרתי להם "בשמחה". היה להם תיק גדול, פתחתי את תא המטען והם הניחו שם את התיק. כשהגעתי לצומת הצ'ק פוסט, עצרו אותי ארבע ניידות משטרה, הם חסמו את כל הצומת.

לא הבנתי מה קרה, חשבתי לעצמי: אם עשיתי עבירת תנועה - צריך להתייחס אלי כמו מחבל מהחמאס? השוטר פתח את דלת רכבי, הוא שם לי אזיקים על הידיים וגם לשני הנערים מאחורה. אמרתי לשוטרים "רק תסבירו לי מה קרה?". ענו לי השוטרים "את זה תשמע במשטרת חיפה, לא פה!". נכנסנו לניידת ולקחו אותנו לשם לחדר החקירות. שם שוב שאלתי אותם רק תסבירו לי מה קרה, מה חטאתי, מה עויתתי. אמרו לי השוטרים "שני החבר'ה האלה שלקחת הם במעקב של המשטרה כבר חצי שנה. אלה גנבים עם דיפלומה, הם עושים הרבה בלאגן באזור הקריית ובחיפה, וגם הלילה הם גנבו אופנוע ובתיק הגדול שנמצא ברכב שלך יש תכשיטי זהב, כלי כסף ומכשירים אלקטרוניים יקרים שנגנבו".

"מה אני קשור לכל הסיפור הזה?", שאלתי את השוטרים. "אתה סייען, אתה מסייע לדבר עבירה", ענו לי השוטרים. "אני??? בסך הכל נתתי להם טרמפ תמים, הם ביקשו ממני ועשיתי טובה, מה לי ולגניבות? מה אתם רוצים ממני?", הזדקקתי. "כל הסייענים אומרים שבסך הכל הם עשו חסד, אפשר להשמיע לך את הקלטת של כולם. כולם אומרים אותם דברים, אם תצליח לשכנע את השופט, למה לא, אדרבה", ענו השוטרים.

אני עומד למשפט ושוב אני חוזר על הדברים, שבסך הכל עשיתי טרמפ תמים, עשיתי חסד ואני לא יודע מה רוצים ממני. אומר לי השופט: "איך כתוב ב'שטר התנאים', 'עד שיתרצו שני הצדדים', זה

החיים במתנה. היית עם אוטם שריר הלב תשעים ושמונה אחוז סתימה, אם חס וחלילה היית מחכה עוד יום יומיים, שבוע שבועיים, היית חוטף דום לב ואף אחד לא היה מבין מה קרה. הקדוש ברוך הוא לא רצה לתת לך אפילו אירוע לב קל, הוא פשוט הציל אותך".
 סיים אותו יהודי את סיפורו ואמר למגיד שיעור, חשבתי לעצמי: "ריבנו של עולם, מה זרקת אותי עם כל הפרחחים והגנבים האלה שמנבלים את הפה? את זה אני צריך לשמוע? את זה אני צריך לראות? מה קורה פה?! אבל למעשה הקדוש ברוך הוא נתן לי את החיים במתנה. אפילו לא היה לי התקף לב קל, בכדי שאני אבין שאני חולה לב, כן, קיבלתי את החיים במתנה!".
 (אור לישרים)

סבר ואמר לי: "אתה הרגע נכנס לצינתור". הייתי בהלם, ואכן עשו לי צינתור לראות את כל מערך כלי הדם ותפקודם. לאחר הצינתור הגיע אלי הפרופסור ואמר לי: "אדוני, או שאתה חותם או שאתה לא חותם, אבל אתה הרגע נכנס לניתוח חירום, ניתוח מעקפים".
 כאן כבר לא היתה לי ברירה. באידיש קוראים לזה "פורים שפיל" - משחק של פורים, הצגה של פורים. "אין לי כלום" אני אומר לרופא. "אדוני", אומר לי הפרופסור, "אנו מסתכלים לפי התוצאות, לפי הבדיקות אתה הרגע נכנס לניתוח לב". עשיתי ניתוח מעקפים. אחרי שהתאוששתי, הגיע אלי המנתח ואמר לי: "תקשיב, אתה יהודי עם זקן, אתה יהודי חרדי, אתם מביאים 'קידוש' נכון? בשבת תביא 'קידוש' לבית הכנסת קיבלת מהקדוש ברוך הוא את

חלוקת ספר "אהבת חסד"

לרגל תחילת המחזור בספר "חפץ חיים" ו"אהבת חסד" לפי סדר ה"לימוד היומי" שמתחדש בימים אלו, יוצאת אגודת "נוצרי לשון" בעזרת השי"ת במבצע ענק של חלוקת ספרי "אהבת חסד" כדלהלן:

בכל הברכות הראויות לגומלי החסדים
 אגודת "נוצרי לשון"
 02-5821180 או 053-3105891.

מעלת ימי השובבי"ם

ידוע ומפורסם גודל מעלתם וחשיבותם של הימים של 'שובבי"ם ת"ת', אמנם לא רבים יחכמו כיצד ניתן להפיק "למעשה" את התועלת מימים חשובים אלו.

זכינה בע"ה להכניס למערכת "קול הלשון" סידרת שיעורים המבארים בצורה ברורה ובהירה את המוטל עלינו בימים אלו.
 טל': 03-6171132

כמו"כ ניתן לשמוע בטל' זה שיעורים בעברית ובאידיש במגוון נושאים:

פרשת השבוע, ש"ק ומועדים, סיכומי 7 דפי גמ' בשעה, משנ"ב, ביאורי תפילה, מצוות שבין אדם לחבירו, י"ג עיקרים, וכיצד לזכור את הלימוד, ועוד.
 וכן שיעורים בספרי מוסר, חפץ חיים ואהבת חסד, ועוד.

א) המקבלים על עצמם להשתדל ללמוד בל"נ במשך חודשיים, זכאים לקבל ספר גדול במחיר מסובסד של 10 ₪ בלבד, וספר קטן במחיר 5 ₪ בלבד.

ב) לשיעורים חדשים - חלוקת הספרים בחינם.
 ג) כמו"כ מתחדש בע"ה "פרוייקט חתנים", כל ישיבה המעוניינת להצטרף עליה למנות נציג ולהכין רשימה של החתנים העומדים להתחתן בתקופה הקרובה ולשלוח לפקס: 02-5821180 ואח"כ להתקשר 02-5821180 בכדי לתאם את קבלת הספרים.

ד) כמו"כ ניתן לקבל לבתי ספר ולתתי"ם חוברות של לימוד הלכות שמירת הלשון המתאימות לכיתות א - ו, לפרטים נא לפנות: 052-7172627.

לתועלת הציבור הננו להעתיק מ"ש רבינו בסוף ספר "אהבת חסד": "וכהיום שאנו רואים בעינינו שמידת הדין גוברת מאוד בעולם מדי יום ויום בכמה מחלות ומיתות משונות וכו' עד שאין לך יום שאין קללתו מרובה של חבירו, כמה צריך צריך להרבות בצדקה וחסד אולי עי"ז יזכה להרבות בצדקה וחסד אולי עי"ז יזכה לכפות כוח הדין ויתמלא רחמים בעולם..."

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל?
 שלחו מייל ל- dirshu@dirshu.co.il

בבא קמא דף פב

מדוע רצה הגאון רבי בן ציון אבא שאול שליט"א אוטובוס נוסף לירושלים?

אילן הנוטה

מרוממת. בדרך, עצרו לתפילה קצרה בקבר רחל. לפתע, בהגיעם למעלה הכפר 'חלחול', נעמד פורע אלמוני באמצע הכביש, ובידו אבן ענקית. רבינו שישב קדימה הורה לנהג: "תמשיך מהר!"... אך השעה נחמצה, והאבן יודתה וניפצה את השמשה הקידמית. הנוסעים נזעקו והמהומה רבתה. אמהות נחרדו וילדים בכו. תהילות לקל, לא נפגעו נפשות. האוטובוס עצר בקצה דרך בית לחם. בעל החברה הציעה אוטובוס חילופי, מוגן ירי, והנוסעים שמחו להצעה. אחיין רבינו מיהר ושאל: "כבודו פחד?" וענהו: "לא". המשיך ושאל: "ואם נמשיך לחברון, כבודו יפחד?"

וענה: "לא פחדתי, ולא אפחד!"

"אם כן, ומה דעתו, נזמין עוד אוטובוס?", שאל, ורבינו נענה: "כן, לירושלים!"

"מדוע, הרי כבודו רגוע, והנוסעים הסכימו להמשיך בנסיעה. ההתכוננות בחברון בעיצומה. איזו הזדמנות! למה שיתאכזבו?", תמה.

ורבינו הגיב: "מה, אינך שומע? הילד כאן בוכה, רועד מפחד. מה השאלה? מיד הביתה!"...

(מתוך הספר 'רבינו האור לציור')

אזניו של הגאון רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל כרויות היו לצער הזולת. אם שמע צופר אמבולנס מייבב, מפסיק היה באמצע לרגע השיעור, ומקדיש את הלימוד להחלמת אותו חולה אלמוני. ציטט דברי הגמרא (שבת סז ע"א, חולין עז ע"ב): "אילן שמשיר פירותיו (שגדלים יותר מדי מחמת דושנו) טוענו באבנים להכחיש כוחו, וצובעו בסיקרא, בצבע אדום. שיראו בני אדם, ויבקשו עליו רחמים".

ורבינו מתפעל היה מרמת הרגישות שהיתה בימי קדם, כזו 'נשיאה בעול עם הזולת'. אנשים עברו ליד אילן המשיר פירותיו, והתפללו על בעליו! לא ראו את הבעלים, אף לא הכירוהו, אבל יהודי מצוי במצוקה כספית, אילנו אינו עומד בציפיות, והתפללו לרווחתו. על אחת כמה וכמה כשיללת הצופר מודיעה, שיהודי מצוי בסכנה וזקוק לרפואה דחופה, שיש לשאת עימו בעול ולהעתיר עבורו!

פעם הציעו בני משפחת רבינו נסיעה בחול המועד פסח למערת המכפלה. היה זה בעידן האינתיפאדה, ורבינו היסס. חשש לנסוע למקום סכנה. מששמע שחברת ההסעות הבטיחה שמירה, נאות. תושבי חברון שמעו על בואו, כמה שמחו. בהתרגשות עזה והתעוררות גדולה התכוננו לבואו. יצא אוטובוס מלא, באווירה

* תוכנית יומית מענייני דיומא
בהגשת הרב אברהם פוקס

* מידע כולל לנבחני דרשו על מועדי
המבחנים מסלולי הלימוד ועוד

* שיעורים על הדף היומי
הירושלמי בעברית ובאידיש

* שיעורי משנה ברורה לפי
סדר דף היומי בהלכה

* שיעורים על הדף היומי ועל כל
הש"ס ממבחר מגידי השיעורים

* שיעורים מבוארים בעיון לביאורי
תוס' על פי סדר הדף היומי

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666

מדוע נתקנה ברכת "בורא פרי העץ"?

ז"ל והפוסקים: "סועד את הלב" - ומשמח. ואף יין העשוי מענבים ללא גרעינים, דינו כיון לכל דבר, ואדרבה, ענבים אלו משובחים יותר, ובודאי יש לברך על יינם 'הגפן'.

ואם טעה ובירך על היין 'העץ' - נחלקו הפוסקים אם יצא ידי חובתו, ומספק אין לברך שנית. ובדיעבד, אם טעה ובירך על הענבים עצמם 'הגפן' - יצא ידי חובתו.

[שו"ע רב, א, משנ"ב ב-ג, וביה"ל ד"ה פרי; בו"מ דרשו, 3, 4 ו-6]

הצומח מן האדמה, ברכתו "בורא פרי האדמה", אולם, פרי הצומח על העץ, ברכתו "בורא פרי העץ", משום שהוא חשוב יותר מפרי האדמה, ולכן קבעו עבודו ברכה מיוחדת, כדי לשבח להשי"ת על שברא פירות חשובים כאלה.

והיין, אף שמקורו בענבים שהם פרי העץ, נקבעה עבודו ברכה מיוחדת, "בורא פרי הגפן", משום שהוא משביע - ובלשון חכמינו

יין שמעורבים בו חומרים שונים - האם ברכתו 'הגפן'?

קטן בתערובת, יש לברך הגפן. ולמעשה, כשהיין מהווה רוב בתערובת, לכתחילה אין לברך עליו 'הגפן'.

ועל תערובת שטעם היין או ריחו אינם מורגשים בה, או בתערובת בכמות כזו שאין הדרך לערבה ביין בכלל, או ביין זה בפרט - לכל הדעות אין לברך 'הגפן'.

[שו"ע רב, א, משנ"ב ה-י, שעה"צ ה'ר"ט, וביה"ל א"א, ד"ה ואם, וד"ה מברך; וב"מ דרשו, 16]

יין שעירבו בו דבר שמקובל לערב בו כדי להשביחו, או כדי לאפשר את שתיתו - אף אם היין מהווה מיעוט בתערובת, הריהו נחשב לעיקר, וברכתו 'הגפן'. ואם עירבו בו דבר שלא מקובל לערב בו - יש אומרים, שאין לברך 'הגפן' אלא כאשר היין מהווה רוב בתערובת, ואף אם התערובת השביחה את טעם היין; ויש חולקים, ולדעתם, בתנאים מסוימים, גם אם היין מהווה מיעוט

מה מברכים על מיץ ענבים מפוסטר?

זה אינו פוקע ממנו על ידי הבישול וכדומה. אולם, יש שהורה, שברכתו 'שהכל'.

ו'קוניאק' או 'כוהל', המופקים מקיטור היין - יש אומרים, שברכתם 'הגפן'; ויש אומרים, שברכתם 'שהכל', כיון שאין להם מראה וטעם יין. ויין קפוא - יש שכתב, שלמרות שנחשב כמאכל, ברכתו 'הגפן', ויש שפקפק בדבר.

[בו"מ דרשו רב, 3 ו-7]

כאמור, חכמינו ז"ל תיקנו לברך על היין 'הגפן', משום שהוא משביע ומשמח; ומיץ ענבים, ברכתו 'הגפן', למרות שאינו משביע ולא משמח, משום שהוא ראוי לתסוס ולהפך ליין.

ויתרה מזו, אף מיץ ענבים שעבר בישול, או פיסטור, או שהוכנסו בו חומרים שונים, הגורמים לכך שאינו יכול עוד לתסוס ולהפך ליין - לדעת פוסקים רבים, דינו כיון; ויש מהם שכתב טעם לדבר, שכבר חל עליו 'שם' יין בעת סחיטתו מהענבים, ושם

* נאמר בתורה על הכהן: "וְקִדְשָׁתוּ", ומפרשים חז"ל: "לפתוח ראשון" - כגון בעליה לתורה, "ולברך ראשון" - להוציא את כולם ידי חובה, או לפתוח ראשון בברכה.
* ישראל תלמיד חכם קודם לכהן שאינו תלמיד חכם. ואם הכהן אף הוא תלמיד חכם, אלא שהישראל גדול ממנו, למרות שאין חובה להקדים את הכהן לישראל, ראוי להקדימו.
* אורח שמכבדים אותו 'לזמן', ראוי שלא יסרב, וכפי שאמרו חכמינו ז"ל: "מצוה הבאה לידיך אל תחמיצנה"; ויש שכתב, שמטעם זה ראוי לבעל הבית לזמן תמיד בעצמו.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

מה מברכים על 'קוגל אטריות'?

הבאה בכיסנין, ואם אוכלים ממנו כמות של קביעות סעודה, הוא טעון נטילת ידים, ברכת 'המוציא' וברכת המזון. ויש שהסתפקו בדבר, שמא הקוגל נחשב כפת ממש; ויש מהם שכתב, שאם אכל ממנו כדי שביעה - שאז חיוב ברכת המזון הוא מדאורייתא - צריך לברך ברכת המזון מספק.

[בו"מ דרשו קסח, 66]

'קוגל אטריות' שנאפה בתנור, או בסיר עם מעט שמן - יש אומרים, שברכתו 'מזונות' אף כשאוכלים ממנו בכמות של 'קביעות סעודה', משום שהאטריות מתבשלות לפני אפיית הקוגל. ומסיבה זו, נהגו רבים לקדש בשבת בבוקר דווקא על קוגל אטריות, ולא על מיני מזונות, שהם 'פת הבאה בכיסנין', כדי להימנע מספק של קביעות סעודה.
ויש אומרים, שמאחר והקוגל נאפה לאחר הבישול, דינו כפת

* תוכנית יומית מענייני דיומא
בהגשת הרב אברהם פוקס

* מידע כולל לנבחני דרשו על מועדי
המבחנים מסלולי הלימוד ועוד

* שיעורים על הדף היומי
הירושלמי בעברית ובאידיש

* שיעורי משנה ברורה לפי
סדר דף היומי בהלכה

* שיעורים על הדף היומי ועל כל
הש"ס ממבחר מגידי השיעורים

* שיעורים מבוארים בעיון לביאורי
תוס' על פי סדר הדף היומי

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' 4992* או 077-2222-666